

den Grund til, at den engelske Indkomstskat har havt saa god Fremgang. Jeg taler her ikke om en heel Mængde libetale Bestemmelser, som findes i den engelske Indkomstskattelov og som jeg med Smerte har savnet i dette Udkast, men jeg taler i Særdeleshed her om, at Indkomstskatten i England ikke er lagt paa den Indtægt, som er mindre end mellem 14 og 1500 Rbd.; man har i England kunnet undlade at beskatte al Indtægt under 14 a 1500 Rbd. Dette oplyser jeg, ikke fordi jeg troer, at de Mænd, som have en mindre Indkomst, derfor bør være frie for Beskatning — alveles ikke. Jeg troer tværtimod, at de burde betale Skat, og væsentligt i det samme Forhold som de Andre, efter det engang antagne Princip; thi jeg troer, at man gjør Uret ved at kaste alle dem, som have smaa Indtægter, mellem dem, der lide uden Skyld — det er for endeel dovne og udygtige Personer, og dem skal man ikke favorisere, fordi de ved deres . . . (Hysesken) . . . Jeg beder dem, mine Herrer! misforstaae mig ikke; jeg vil sandelig ikke kaste nogen Skygge paa dem, som Verden er gaaet imod; men jeg siger, at man kan ikke opstille det som en rigtig Regel, at Den, som ved sin Mangel paa Dydighed og Flid ikke kan skaffe sig store Indtægter, derfor skulde beskattes mindre, end den, som er istand dertil. Men hvad jeg vilde fremhæve, er dette, at Grunden til, at den engelske Indkomstskat er gaaet saa godt, er den, at man har undladt at beskatte en stor Deel af de smaa Folk, som danne den store Masse i Nationen, og derved har kunnet undgaae at lægge Trykket paa de Folk, som meest maatte komme til at føle det. Den har altsaa undgaaet at fremkalde den store Masses Opposition mod sig; den saldt paa de Conservative i Nationen, som have faaet Lyst til at gjøre nogen Forandring, at de derfor ikke satte store Maskinerier i Bevægelse. Dette er klogt og forsaavidt rigtigt gjort, endstjøndt det ikke er principmæssigt, og jeg troer, at det ogsaa hos os vilde være klogt at sætte den Indtægt, som skal være fri for Beskatning, noget højere og ikke saa lidt højere, end i Udkastet er foreslaaet.

Finantsministeren: Jeg troer, det er hensigtsmæssigt strax at imødegaae de Bemærk-

ninger, som ere blevne fremsatte af den sidste ærede Taler, ikke fordi jeg kan erkende, at de alle paaapege principielle Mangler ved Lovudkastet, men fordi jeg om enkelte af dem, som jeg specielt skal fremhæve, maa erkende, at de berøre Hovedpunkter; men især fordi den ærede Taler, vel ikke af dem alle, men navnlig af nogle, som jeg dog paa ingen Maade kan erkende for at være saadanne, som angaae Hovedsagen, har uledet temmelig stærke Slutninger. Naar saaledes den ærede Taler ligesom har søgt at antyde nogen Tvivl om, hvorvidt der ogsaa var en virkelig Nødvendighed forhaanden, for at være forberedt paa extraordinaire eller forøgede Indtægtskilder, da skal jeg, næst at godtgjøre, at det dog er nødvendigt at være beredt derpaa, imødegaae den Indvending af ham, at det skulde være vanføseligt fuldkommen at klargjøre os denne Nødvendighed. Fuldkommen at klargjøre Nødvendigheden af at erholde en ny Indtægtskilde paa nogle 100,000 Rbd., er vel umuligt i nærværende Dødelik; men jeg troer, at der kun behøves at kaste et, meget hurtigt Blik over Finantsloven, saaledes som den efter Forslaget foreligger for næste Aar, for at vise, at en Nødvendighed er tilstede; et saadant Blik, i Forbindelse med hvad jeg tillod mig at yttre ved Sagens Forelæggelse om, hvilke forskjellige Eventualiteter baade med Hensyn til Afgangen i adskillige Indtægter og Tilgangen af Udgifter, vi maatte være beredte paa, troer jeg tilstrækkelig maa overtyde om, at der er fuldkommen Anledning og en virkelig godtgjort Nødvendighed for, at være beredt paa at stikke Staten en saadan Supplementair-Indtægt som den, der er paatænkt ved Indkomstskatten. Den ærede Taler har fremhævet, hvorledes det Budget, som foreligger, viser en større Indtægt end de nærmest foregaaende Fretskaar. Ja vel viser det en større Indtægt, men hvorledes viser det den, mine Herrer? Der er en meget rundelig Deel af denne Indtægt, som hidrører fra en foreslaaet Realisation af Statens Reserverfond; for Krigen var man ikke som i Aar nødsaget til at leve af tidligere opsparet Formue, da levede man af de løbende Indtægter. Den ærede Rigsdagmand er imidlertid med Regjeringen enig i, at det ikke gaaer